

ΕΤΟΣ 68ον

13 Δεκεμβρίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 50 (3524)

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΣΩΤΗΡΙΑΣ

Τήν Κυριακή τῶν Προπατόρων τοῦ Χριστοῦ, λίγες ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τῆς μεγάλης ἐορτῆς τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου, ἡ Ἐκκλησία ἔχει ὀρίσει νὰ διαβάζεται ἡ παραβολὴ τοῦ μεγάλου Δείπνου. Μᾶς θυμίζει ὅλους ἐκείνους πού πίστεψαν στὸν Θεὸ καὶ στὸν ἐρχομὸ τοῦ Υἱοῦ του στὸν κόσμον καὶ ἀποδέχτηκαν τὴν πρόσκληση τοῦ Χριστοῦ γιὰ νὰ μετᾶσχουν στὸ Δείπνο τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Μᾶς δείχνει καὶ ὅλους ἐκείνους πού, παρότι κλήθηκαν, δὲν θέλησαν νὰ ἀνταποκριθοῦν στὴν κίνηση τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ «ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι» (Λουκ. 14,18), ἐπικαλούμενοι δικαιολογίες πού τοὺς κρατοῦν μακριὰ ἀπὸ τὸν Θεό. Μάλιστα, αὐτὴ ἡ ἄρνηση δὲν γίνεται κατὰ πρόσωπον τοῦ οἰκοδεσπότη, ἀλλὰ διατυπώνεται μέσῳ ἐκείνου ἢ ἐκείνων πού ὁ Θεὸς ἀποστέλλει στὸν κόσμον, γιὰ νὰ ὑπενθυμίσουν στοὺς καλεσμένους τὴν πρόσκληση, εἶναι ἄρνηση δηλαδὴ στὴν Ἐκκλησία, ἡ ὁποία συνεχίζει νὰ καλεῖ τοὺς ἀνθρώπους νὰ συμμετάσχουν στὴ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία, δείπνο τῆς Εὐχαριστίας

Τὸ δείπνο μᾶς δείχνει ὅτι ἡ Ἐκκλησία συγκροτεῖται στὴ Θεία Εὐχαριστία. Ὁ οἰκοδεσπότης Θεὸς καλεῖ τὸν ἄνθρωπον νὰ μετᾶσχει στὴ χαρὰ καὶ στὴ ζωὴ πού ὁ ἴδιος εἶναι καὶ προσφέρει. Νὰ παραιτηθεῖ ἀπὸ τὴν προσκόλλησιν στὸν παρόντα κόσμον καὶ χρόνον, στίς αἰσθήσεις καὶ στὴ γνώσιν πού αὐτὲς προσφέρουν, καθὼς καὶ στίς μέριμνες καὶ τίς χαρὲς τοῦ βίου πού σκοτίζουν τὸν νοῦ καὶ τὴν καρδιά, καὶ νὰ ἐπιλέξει νὰ γίνῃ συνδαιτυμόνας τοῦ Θεοῦ. Στὴν τράπεζα ἡ τροφή εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἡ θεία κοινωνία. Τὸν ἄνθρωπον διακονοῦν οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ. Τὸ δείπνο εἶναι ἀνοιχτὸ γιὰ ὅποιον θέλει νὰ συμμετάσχει. Καὶ ὅπως καὶ σέ κά-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

(Λουκ. ιδ' 16-24, Ματθ. κβ' 14)

Πολλοί οι καλεσμένοι, λίγοι όμως οι εκλεκτοί

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλούς· καὶ ἀπέστειλε τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δεῖπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· Ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμά ἐστι πάντα. Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες. Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· Ἄγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· Ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· Γυναικῆ ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἔλθειν. Καὶ παραγενόμενος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης, εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· Ἐξέλθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς εἰσάγαγε ὧδε. Καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος· Κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί. Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον· Ἐξέλθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμούς, καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεται μου τοῦ δεῖπνου. Πολλοὶ γὰρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

θε ὑλικό τραπέζι, ἡ ὥρα τοῦ δεῖπνου εἶναι ὥρα χαρᾶς, κοινωνίας καὶ ἀγάπης, ὅπου ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νά νιώσει ὅτι ἀποτελεῖ μέλος τῆς κοινότητας πού παρέχει τὴν τροφή καὶ τὴν χαρὰ καὶ νά βιώσει τὴν ἀναψυχὴ καὶ τὴν ἀνακαίνιση τῆς ὑπαρξῆς του. Ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι ἰδέα ἢ κοσμικός ὀργανισμός ἢ φιλανθρωπικὸ σωματεῖο ἢ φιλοσοφικός ὄμιλος. Τὰ πάντα σ' αὐτὴ ξεκινοῦν ἀπὸ τὸ δεῖπνο καὶ καταλήγουν σ' αὐτό. Γιατί τὸ δεῖπνο θά συνεχίζεται στὴν αἰωνιότητα, στὸν οὐρανὸ καὶ θά μεταφερθεῖ καὶ πάλι στὴ γῆ ὅταν γίνεῖ ἡ Δευτέρα Παρουσία.

Οἱ λόγοι τῆς παραίτησης

Τὸ «ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες» τῆς παραβολῆς γεννᾷ προβληματισμούς. Συνήθως οἱ ἄνθρωποι παραιτούμαστε ἀπὸ ὅ,τι μᾶς κουράζει, ἀπὸ ὅ,τι δέν μπορούμε νά κατορθώσουμε, ἀπὸ ὅ,τι μᾶς κάνει νά συγκρουόμαστε μέ τούς συνανθρώπους μας καὶ δέν ἀντέχουμε νά συνεχίσουμε νά τό παλεύουμε. Στὴν περίπτωση τοῦ δεῖπνου δέν ἰσχύει τίποτε ἀπὸ αὐτά. Οἱ καλεσμένοι δέν ἔχουν κουραστεῖ ἀπὸ τὴ συμμετοχὴ τους στό δεῖπνο τοῦ οἰκοδεσπότη. Δέν ἀπαιτοῦνταν ἰδιαίτερος κόπος γιὰ νά συμμετάσχουν σ' αὐτό. Δέν θά ἦταν ἀφορμὴ γιὰ σύγκρουση μέ

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπε ὁ Κύριος τὴν ἐξῆς παραβολή, «Κάποιοι ἤθελε νά παραδέσῃ μεγάλο δεῖπνον καὶ ἐκάλεσε πολλούς. Καὶ ἔστειλε τὸν δοῦλον του κατὰ τὴν ὥραν τοῦ δείπνου νά πῆ εἰς τοὺς καλεσμένους, “Ἐλάτε, διότι ὅλα εἶναι πιά ἔτοιμα”. Ἀλλ’ ἄρχισαν διὰ μιᾶς ὅλοι νά δικαιολογοῦνται. Ὁ πρῶτος τοῦ εἶπε, “Ἀγόρασα κάποιο χωράφι καὶ πρέπει νά πάω νά τό ἰδῶ· σέ παρακαλῶ, θεώρησέ με δικαιολογημένον”. Ἄλλος εἶπε, “Ἀγόρασα πέντε ζευγάρια βῶδια καὶ πηγαίνω νά τά δοκιμάσω· σέ παρακαλῶ, θεώρησέ με δικαιολογημένον”. Ἄλλος εἶπε, “Ἐνυμφεύθηκα γυναῖκα καὶ γι’ αὐτό δέν μπορῶ νά ἔλθω”. Καὶ ἦλθε ὁ δοῦλος καὶ τά εἶπε αὐτά εἰς τὸν κύριόν του. Τότε ὠργίσθηκε ὁ οἰκοδεσπότης καὶ εἶπε εἰς τὸν δοῦλον του, “Ἔβγα γρήγορα στίς πλατεῖες καὶ τοὺς δρόμους τῆς πόλεως καὶ φέρε ἐδῶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς”. Καὶ εἶπε ὁ δοῦλος, “Κύριε, ἔγινε ἐκεῖνο πού διέταξες καὶ ὑπάρχει ἀκόμη χῶρος”. Καὶ εἶπε ὁ κύριος εἰς τὸν δοῦλον, “Ἔβγα εἰς τοὺς δρόμους καὶ εἰς τοὺς περιφραγμένους τόπους καὶ ἀνάγκασέ τους νά μποῦν, διὰ νά γεμίσῃ τό σπίτι μου. Διότι σᾶς λέγω, ὅτι κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἐκεῖνους, πού εἶχαν προσκληθῆ, δέν θά γευθῆ τό δεῖπνον μου”. Πολλοὶ εἶναι οἱ καλεσμένοι, ὀλίγοι ὅμως εἶναι οἱ ἐκλεκτοί».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Αρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κοινιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

τόν πλησίον ἢ ἀποδοχή τῆς πρόσκλησης καὶ ἡ μετοχή στό δεῖπνο. Οὔτε κἀν οἱ προτεραιότητές τους ἦταν ἀρκετές γιά νά δικαιολογήσουν τὴν ἄρνησή τους. Θά μπορούσαν νά ἀφήσουν γιά λίγο τά ἔργα τους καὶ νά ἀποδεχτοῦν τὴν πρόσκληση τοῦ οἰκοδεσπότη. Ἡ στάση τους νά μὴν ἐμφανιστοῦν οἱ ἴδιοι ἐνώπιόν του καὶ νά τὸν ἐνημερώσουν γιά τὴν ἐπιθυμία τους νά μὴ συμμετάσχουν στό δεῖπνο μαρτυρεῖ κάτι ἄλλο. Τὴν ἔλλειψη διάθεσης νά ἔχουν κοινωνία μαζί του. Δέν θέλουν νά μετασχουν στό τραπέζι του. Δέν τὸν θεωροῦν σημαντικό πρόσωπο γιά τὴ ζωὴ τους. Γιατί νά θυσιάσουν τίς δικές τους προτεραιότητες, τό πρόγραμμά τους, τίς δικές τους σχέσεις γιά νά συμμετάσχουν σ’ ἓνα δεῖπνο πού τό παρέχει ἓνας οἰκοδεσπότης, ὁ ὁποῖος δέν λέει τίποτε τελικὰ στὴν ψυχὴ τους;

Τί εἶναι ὁ Θεός καὶ τί ὁ ἄνθρωπος;

Στὴ ζωὴ μας ἔρχονται στιγμές πού καλοῦμαστε νά λάβουμε ἀποφάσεις πού δείχνουν τὴ διάθεση τῆς καρδιάς μας τόσο ἔναντι τοῦ Θεοῦ ὅσο καὶ ἔναντι τῶν συνανθρώπων μας. Ἡ κούραση, οἱ μέριμνες, οἱ ἐγκόσμιες χαρές, ἡ δύναμη τῶν αἰσθήσεων εἶναι στοιχεῖα τοῦ ἑαυτοῦ μας πού δείχνουν ποιά θέση παίρνουμε στό ἐρώτημα τί εἶναι γιά ἐμᾶς ὁ Θεός.

13 Δεκεμβρίου 2020: ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ (ΠΡΟΠΑΤΟΡΩΝ)

Εύστρατιού, Αύξεντιού, Εύγενιού, Μαρδαρίου καί Ὁρέστου τῶν μαρτύρων (δ΄ αἰ.).

Λουκίας μάρτυρος († 304).

Ἦχος: β΄ – Ἐωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστολος: Κολ. γ΄ 4-11 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ιδ΄ 16-24, Μτθ. κβ΄ 14.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 20 Δεκεμβρίου, πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 9-10, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. α΄ 1-25.

Ἄν εἶναι γιὰ ἐμᾶς ἡ ζωὴ μας καὶ ζητοῦμε τὴ χαρὰ κοντά του, τότε δὲν ὑπάρχει δίλημμα γιὰ τὴ συμμετοχὴ μας στὸ δεῖπνο. Ἄν εἶναι ὅμως κάποιος πού γνωρίζουμε, ὅμως δὲν νιώθουμε ὅτι ἔχει τόση ἀξία γιὰ τὴ ζωὴ μας ἢ πρόσκλησή του καὶ ἡ παρουσία μας κοντά του, τότε πρυτανεύουν ἄλλες προτεραιότητες καὶ ἐμεῖς «ἀπὸ μιάς» παραιτούμαστε. Καὶ ἡ ἴδια κατάσταση τῆς καρδιάς μας φαίνεται ἀπὸ τὸν τρόπο πού ἀντιμετωπίζουμε τοὺς συνανθρώπους μας. Ἄν εἶναι γιὰ ἐμᾶς ἀδιάφορη ἡ παρουσία τους, θά βροῦμε δικαιολογία γιὰ νά ἀρνηθοῦμε τὴ σχέση μας μαζί τους. Θά προσπεράσουμε τὴ δική τους δίψα γιὰ κοινωνία καὶ ἀγάπη μαζί μας καὶ θά κάνουμε τίς ἐπιλογές μας.

Ἡ Ἐκκλησία θά ἐξακολουθεῖ νά ὑπενθυμίζει μέ τὴν τέλεση τῆς θείας Εὐχαριστίας στὸν κόσμο πού δείχνει μέ πολλοὺς τρόπους τὴν ἄρνηση του νά θεωρήσει τὸν Θεὸ σημαντικό γιὰ τὴ ζωὴ του, αὐτὸ πού ἡ ἴδια εἶναι. Τὸ δεῖπνο τῆς Βασιλείας. Καὶ γνωρίζει ὅτι τὸ τραπέζι οὐδέποτε θά εἶναι ἄδειο. Γιατί ὁ Θεὸς θά φροντίζει νά γεμίζει μέ ὅλους ἐκείνους πού θά μποροῦν νά ἐκτιμήσουν τελικὰ τὴν πρόσκληση καὶ τὴν ἀγάπη του. Ἄς κρίνουμε ἂν ἀξίζει ἢ παραίτησή μας ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀγάπη. Ἄν ἡ υἱοθέτηση τοῦ ἐγκεντρικισμοῦ ὡς στάσης ζωῆς τόσο σέ προσωπικὸ ὅσο καὶ σέ συλλογικὸ καὶ πολιτιστικὸ ἐπίπεδο ἀξίζει νά στερηθοῦμε τὴ χαρὰ καὶ τὴν ὄντως ζωὴ πού εἶναι καὶ δίνει ὁ Χριστός.

π. Θ.Μ.

ΧΑΡΙΣΤΕ ΣΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΤΕ

ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
